* * *

В. К. Шилейко

Як міг ти, дужий і свавільний,
Забути при колінах цих,
Що тлін і холод замогильний
Карають первородний гріх!

Пощо віддав їй на забаву
Всі чудотворні тайники,—
Вона твою розвіє славу
Захланним хижої руки.

Отямся, не в жони земної
Печалі творчої моли.
Костер високий для такої,
Монастиря глухі вали.

1922